

Почитаеми Г-жи и Г-да,

При прѣвземането на България турцитѣ извършили страшни жестокости и опустошения; тѣй, цѣли градове били обърнати въ развалини, а селата страшно обезлюдѣли, защото турцитѣ грабѣли и опустошавали наредъ. Жителитѣ отъ полетата забѣгнали въ планинитѣ и основали тамъ нови градове. Много народъ; заедно съ болярството и духовенството си, забѣгналъ въ Влашко, Сърбия и Маджарско, а и много отъ тия, които останали, особено отъ боляритѣ, за да запазятъ имота и достоинствата си, приели исляма. Турцитѣ палѣли и разрушавали навсѣкждѣ църквитѣ, а особено мѣнастиритѣ, които сж били гнѣзда на старобългарската писменостъ, та ученитѣ монаси били принудени да забѣгнатъ и отишли по-вече въ Русия, дѣто занесли съ себе си старобългарската просвѣта. По такъвъ начинъ падането на България станало причина за разпространението на старобългарската книжнина въ Русия и за повдигането на тая обширна славянска земя.

За да смажатъ окончателно българския народъ, турцитѣ унищожили и търновската патриаршия. Послѣдниятъ търновски патриархъ умрѣлъ въ изгнание, а цѣлата търновска църква била подчинена на цариградския патриархъ, който изпратилъ въ Търново свой намѣстникъ. Тѣй щото въ началото на XV